

partipolitiske Grunde. Saa vidt jeg ved, var Forholdet f. Eks. i Horsens, hvor jeg har bedst Anledning til at kende det, dette, at den ene af mine ærede Modkandidater, Hr. Korsgaard, vilde have profiteret stærkest af, at Valglisten var blevet berigtiget, idet det viste sig, at et meget stort Antal konservative Vælgere ikke var kommet med paa Listen. Det er kedeligt, at det hændes paa Valgdagen baade ved det ene og det andet Valgbureau, at der kommer en stor Mængde Mennesker og klager og er onde og gnavne, fordi de ikke findes paa Valglisten. Da der nu var saa mange Fejl ved det sidste Valg, vil jeg henstille til den højtærede Minister at gøre sit yderste for, at disse Lister bliver fremlagt. Ministeren mente, da han havde Ordet, at dette vanskeligt vilde kunne lade sig gøre, da det vilde sinke Valgene ca. 3 Uger. Jeg kan nu ikke tro, at der skulde behøves saa lang Tid til Berigtigelsen; det maa kunne klarer paa meget kortere Tid, i Løbet af en Uges Tid eller saa. Saa vidt det paa nogen Maade er muligt, vil vi indtrængende henstille til den højtærede Minister at vise Velvillie i saa Henseende.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Som ærede Medlemmer har hørt, er vi ikke særlig begejstrede for en Revision af Valgloven, men, som sagt, vi er villige til at forhandle nærmere med den højtærede Minister derom.

Korsgaard: Skønt den Valglov, vi har, ikke er meget gammel, stiller mit Parti sig ingenlunde principielt imod, at der foretages Forandringer i den, naar blot Forandringerne er af en saadan Art, at vi skønner, de forandrer Valgloven til det bedre. Det er rimeligt, at mit Parti, som er det, der i Hovedsagen maa siges at have gjort et Arbejde i Retning af at faa den Valglov, der nu er gældende, var stærkt interesseret i at se, hvorledes den vilde virke, og det saa meget mere, som det, særlig fra Venstres Side, blev gjort stærkt gældende, at der var saa mange Urimeligheder og Umuligheder i denne Valglov, at man maatte frygte det værste. Det er da naturligt mit Parti en stor Glæde, at det mener at kunne konstatere, at Valglovens Virkninger har været særdeles gode. At udtale mig i saa stærkt rosende Ord om Valgloven som Ordføreren for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) vilde stride imod min Beskedenhed, da det vilde kunne betragtes som en Slags Selvros. Men det kan dog kun være mig en

Tilfredsstillelse, at Socialdemokratiet, dette Parti, som havde store principielle — Vanskeligheder, kan man vel sige, at overvinde for at bestemme sig til at gaa bort fra Enmandskredsene, har fundet de Resultater, som Valgloven har givet, saa fortrinlige, at den Uro, der maa siges at have været i Socialdemokratiet i saa Henseende, nu praktisk talt er forsvundet.

Det, der var Hovedformaålet med at lave Valgloven om, saaledes som den blev lavet om, idet man gik fra Enmandskredse over til Amtskredse, var at naa politisk Retfærdighed, og dette er absolut naaet, endda, kunde jeg fristes til at sige, med matematisk Nøjagtighed. Efter at Resultatet er kommet fra Færøerne, stiller Forholdet sig saaledes: Erhvervspartiet kunde der tilkomme 4,09 Mandater, det fik 4; det konservative Folkeparti kunde der tilkomme 27,99, det fik 28; det radikale Venstre kunde der tilkomme 17,14, det fik 17; Socialdemokratiet kunde der tilkomme 41,71, det fik 42, og Venstre kunde der tilkomme 49,07, det fik 49. Nu kunde det have sin Interesse at se, hvorledes den gamle Valglov vilde have virket, og forudsætter man, at Stemmetallene var faldet som ved sidste Valg — dette er nu ingenlunde givet, idet jeg føler mig forvisset om, at der specielt indenfor det konservative Folkeparti vilde have været Tilbøjelighed til at forlade Partiet for derved at sikre Valget af en Venstremand i Stedet for være sig en Radikal eller en Socialdemokrat —, men forudsætter man altsaa, at der ikke havde fundet saadanne Forskydninger Sted, vilde den gamle Valglov have givet det Resultat, at Erhvervspartiet vilde have beholdt de 4 Mandater, det nu fik, det konservative Parti vilde være gaaet ned fra 28 til 22, de Radikale fra 17 til 14, Socialdemokratiet fra 42 til 38, og Venstre vilde være gaaet op fra 49 til 62. Jeg kan ikke godt tænke mig andet end, at selv Medlemmer af Venstre, for hvem den forholdsmæssige Retfærdighed dog er andet end et Ord, maa erkende, at en saadan Virkning af den gamle Valglov absolut maatte kaldes uheldig.

Naar Valglovens Virkninger blev matematisk saa fortrinlige, som de altsaa blev, er Grunden dertil den, at man i Valgloven har et ikke ringe Antal Tillægsmandater. Der er, i hvert Fald fra visse Sider, paa et tidligere Tidspunkt gjort gældende, at disse Tillægsmandaters Antal, naar man gik over til Valg i Amtskredse, var alt for stort. Valgets Resultat har vist,